

[Forsvarsministeren.]

som Direktør og udelukkende hellige sig Opgaven som kommanderende General, bliver det nødvendigt at vende tilbage til det tidligere bestaaende Forhold, hvorefter der igen ansættes en Direktør for Krigsministeriet. Derfor kan denne Bemyndigelse naturligvis gaa ud, da Forudsætningerne for den er bortfaldet. Ligeledes kan den Bemyndigelse, der fandtes i Loven fra i Fjor om at lade de frivillige Styrker gaa ind i Hæren, forsvinde. Eftersom de frivillige for længe siden er sendt hjem, er der ikke meget Liv i selve denne Bestemmelse, der findes i den paagældende Lov, og derfor bliver den nu slettet.

De øvrige Bestemmelser fra Loven fra i Fjor er indarbejdet i den Bemyndigelseslov, som foreslaas for 1946—47. Det høje Ting vil vide, at den gældende Hærlov og Søværnslov fastsætter visse bestemte Regler for det Antal Mand, som aarligt bliver uddannet, og med Hensyn til Uddannelse og Tjenesteplichter o. s. v. ligesom der ogsaa i den gældende Lovgivning, som man altsaa her afviger fra, findes ganske bestemte lovfaste Regler om Fordelingen og Anvendelsen af Befalingsmænd og ligestillede m. v. Alle disse Bestemmelser, som altsaa findes i Hærloven og Søværnsloven af 1937, er det ikke muligt at administrere den Overgangsordning efter, som vi i Øjeblikket befinder os under; det er det, der har begrundet, at man i Fjor søgte og nu igen i Aar søger den høje Rigsdags Bemyndigelse til at fravige de Regler, der findes i den bestaaende Hærlov og Søværnslov.

Disse Bemyndigelser er saa suppleret med forskellige andre, hvorved man i den Overgangstid, hvori vi befinder os, bl. a. søger at faa Mulighed for at antage hjemsendt Personal til frivillig Tjeneste og tillige har indført det nye, at man lader civilt Personal i ret stor Udstrækning overtage de forskellige civile Bestillinger paa Kaserner og i Lejre o. s. v. Man har endvidere i Aar som i Fjor maattet søge Bemyndigelse til at tillægge de Befalingsmænd, som ikke har faaet deres Udnævnelse paa normal Tid paa Grund af de forskellige Forhold, som hersker ogsaa i Aar — det gælder bl. a. det Antal Befalingsmænd, som har deres Sag henvist til Tjenestemandsdømstolen —, Tjenesteadler med tilbagevirkende Kraft. For de Tjenestemænds Vedkommende, jeg her har nævnt, dog naturligvis kun under Forudsætning af, at deres Sag falder ud paa en saadan Maade, at de stadig væk kan bevares som Befalingsmænd inden for Hæren og Marinen.

Af de nye Bestemmelser er det §§ 2, 3, 4 og 5, som frembyder Opmærksomhed og Interesse, idet § 1 som sagt i alt væsentligt er en Sammenfatning af samtlige de Bemyndigelser, som blev søgt i Fjor og som blev givet enstemmigt af baade det høje Folketing og det høje Landsting.

I § 2 har jeg maattet søge en Bemyndigelse til at træffe de forberedende Foranstaltninger, som er en Konsekvens af allerede indledede Forhandlinger mellem den danske Regering og den engelske Regering om eventuel Afsendelse af den saakaldte Division til Tyskland. Disse Forhandlinger, der allerede blev optaget meget hurtigt efter Befrielsen, er imidlertid endnu ikke ført til Ende, idet der er mange Forhold, man skal varetage, ligesom det jo af mange Grunde maa være nødvendigt, at man ser sig godt for, inden man lægger denne Plan endelig fast fra dansk Side. Men det er givet, at falder disse Forhandlinger ud paa den Maade, at en Styrke skal afsendes, maa der allerede nu tages Hensyn hertil ved Uddannelsens Planlægning. Det er jo et ret stort Apparat, der her eventuelt skal sættes i Sving, og da det ikke kan stemples op af Jorden fra den ene Dag til den anden, er det givet, at man i sine Dispositioner fra Hærlædens Side allerede nu maa træffe visse Foranstaltninger med Henblik paa, at den Eventualitet, vi staar over for, kan blive til Virkelighed. Det er det, der omhandles i § 2.

I § 3 gives der Befalingsmændene af Reserven Lejlighed til at overgaa til Hærens Linie paa samme Maade, som man har gjort det gennem den Lovgivning, der blev gennemført i Fjor, og hvorefter Modstandsbevægelsens Folk kunde overgaa som Befalingsmænd i Hærens Linie. Man har hidtil — og da navnlig siden Befrielsen i Fjor — i høj Grad bygget paa Reservebefalingsmændenes Indsats. De har gjort Hæren store Tjenester i denne vanskelige Tid, og de har maattet paatage sig store Byrder; derfor synes man, det kun er en rimelig Anerkendelse af deres Virksomhed i denne trange Tid, at de faar Adgang til, ligesom andre, at gaa over i Hærens Linie. Det er naturligvis en Forudsætning, at det er de særligt egnede og navnlig de yngre Befalingsmænd af Reserven, der her kommer i Betragtning.

Endelig maa jeg nævne, at i § 4 har man indført en Bestemmelse, hvorefter der tages Hensyn til en Række af de Mennesker, der skulde have været genindkaldt til Hæren. Der gives nu bestemte Kategorier Fritagelse for Indkaldelse til ekstraordinær Tjeneste. Det er navnlig Folk, der er ansat i Rigs-